



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 25. dubna 2017 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Kurešové a soudců Mgr. Ladislavy Šafránkové a Mgr. Radka Šnajdra o odvolání obžalovaného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a obžalované [REDAKCE], nar. [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 7. listopadu 2016, č. j. 5 T 50/2016-228, **takto:**

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek **zrušuje** ohledně obou obžalovaných ve výroku o trestech a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že se oba obžalovaní při nezměněném výroku o vině

**odsuzují**

podle § 351 tr. zákoníku, za použití § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, k peněžitému trestu ve výměře 50 denních sazeb, přičemž denní sazba činí částku 1.000,- Kč, tedy v celkové výměře 50.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se oběma obžalovaným pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, **stanoví** náhradní trest odnětí svobody v trvání **čtyř (4) měsíců**.

***Odůvodnění***

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě byli obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] uznáni vinnými přečinem maření přípravy

a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá tr. zákoníku, jehož se dle skutkových závěrů soudu prvního stupně měli dopustit tím, že dne 15. 8. 2014 a 19. 8. 2014 obž. [REDAKCE] a obž. [REDAKCE] dne 19. 8. 2014 při vzájemném osobním jednání s leaderem a kandidátem volební strany Mostečané Mostu [REDAKCE] nar. [REDAKCE], tohoto ovlivňovali, aby u voličů zapsaných ve volebním seznamu pro volební okrsek č. 20 v Mostě - Chanově zajistil, aby tito při volbách do zastupitelstva Statutárního města Mostu konaných ve dnech 10. a 11. 10. 2014 volili nejen kandidáty strany Mostečané Mostu, ale aby zároveň svými preferenčními hlasy volili i kandidátku volební strany Sdružení Mostečané Mostu - [REDAKCE] za což mu přislíbili pro tyto voliče uspořádat zábavu s pohoštěním zdarma.

Za shora uvedený přečin byl oběma obžalovaným uložen trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců, jež výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku.

Proti tomuto rozsudku, a to do výroku o vině i trestu, podali obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] včasná odvolání.

V jeho odůvodnění obžalovaný [REDAKCE] namítá, že soud prvního stupně provedl ve věci nedostatečné dokazování, přičemž provedené důkazy byly hodnoceny v rozporu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř. Skutková zjištění zůstávají nejasná a neúplná, protože vznikají pochybnosti o jejich správnosti. Odůvodnění napadeného rozsudku je v rozporu s ustanovením § 125 tr. ř. Především pak zdůrazňuje, že řízení je stíženo závažnou procesní vadou, a to použitím nezákonně získaného důkazu, což v souhrnu zakládá vady s následkem dle ustanovení § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. ř.

Poukazuje dále na skutečnost, že výslech svědka [REDAKCE] se jeví nedostatečným, když nebylo vyhověno návrhu na výslech svědka [REDAKCE] jímž měla být ověřena věrohodnost svědka [REDAKCE]. Rovněž nebyl vyslechnut ani svědek [REDAKCE], který mohl objasnit události v Chanově. Rovněž motivace jednání [REDAKCE] měla být osvětlena jeho výslechem před soudem, neboť úřední záznam neposkytuje přesvědčivé vysvětlení. Nebyla objasněna role [REDAKCE] ve věci a ani důvody prodlení s předáním ilegálně pořízeného odposlechu. Obdobně zůstává neobjasněna role [REDAKCE] který se následně od všeho distancoval. Soud prvního stupně neprovedl

ani dokazování k osvětlení autentičnosti ilegálních odposlechů. Takto provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že by se dopustil přečinu maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá tr. zákoníku. Argumentuje též tím, že pokud je základním důkazem výpověď svědka [REDACTED] tak jeho věrohodnost se jeví pochybná, a to s ohledem na skutečnost, že vypovídal jinak na Policii ČR a jinak v hlavním líčení, což prvostupňový soud nedůvodně vysvětloval jeho temperamentem. Nahrávání svědek [REDACTED] provedl na žádost [REDACTED], který však nahrávku policii předal až v době, kdy byl sám vyslýchán k odlišnému skutku, což bylo se značným odstupem od jejího pořízení. Vzhledem k časovému odstupu není vyloučeno, že s touto nahrávkou bylo manipulováno. Zdůraznil, že nahrávka byla pořízena bez vědomí a souhlasu obžalovaných, což je v rozporu s ustanovením čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR a čl. 4 odst. 2, čl. 10 odst. 2, odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Pokud soud prvního stupně poukázal při závěru o použitelnosti záznamu rozhovoru jako důkazu na skutečnost, že svědek [REDACTED] je slabší stranou, jejíž práva je třeba chránit, tak s tímto nelze souhlasit, neboť tento jednal zcela záměrně, a to po předchozí dohodě s [REDACTED]. Sám výroky vyprovokoval a manipuloval, což je z pořízených záznamů zřejmé, když důvodem byla skutečnost, že [REDACTED] chtěl nahrávku použít pro své politické ambice. Poukázal na to, že nejnovější soudní praxe při posuzování legality povolených odposlechů je mnohem přísnější, přičemž v daném směru zmínil rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Pzo 10/2015 ze dne 20. 1. 2016 či rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 4 T 5/2015 ze dne 17. 10. 2016. Bylo by popřením principu právního státu, pokud by bylo možné eliminovat záruky ústavnosti trestního řízení tím, že by byl využit absolutně neúčinný důkaz, když je otázkou, zda stát klade vyšší požadavky na Policii ČR a jiné výrazně nižší požadavky na „svědky“ v trestním řízení. Je zjevné, že zvoleným postupem došlo k obcházení trestního řádu.

Namítá rovněž, že absentuje společenská škodlivost jednání, přičemž soud prvního stupně se touto otázkou nikterak nezabýval, a to ačkoliv nahrávka vyšla najevo až po proběhnutí voleb a žádná akce za účelem jejich ovlivnění se nekonala. Nebyla tak respektována zásada zakotvená v ustanovení § 12 odst. 2 tr. ř. (*zjevně míněno tr. zákoníku*).

Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1

písm. a), b), c) tr. ř. v celém rozsahu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně.

Obžalovaná [REDAKCE] v odvolání namítá, že skutková zjištění soudu prvního stupně nejsou úplná a správná, neboť při provádění důkazů došlo k porušení ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř., když k náležitému objasnění věci ani nebyly provedeny veškeré potřebné důkazy.

Poukazuje též na to, že soud prvního stupně se nedostatečně vypořádal s její obhajobou, byť od počátku řízení popírá, že by se žalované činnosti dopustila. Bez relevantních důkazů prokazujících úplnost a pravdivost výpovědi svědka [REDAKCE] je jí podsouváno spáchání žalovaného trestného činu, čímž došlo k porušení práva na spravedlivý proces. Vzhledem k tomu, že nesouhlasí s výrokem o vině, nemůže souhlasit ani s výrokem o trestu.

Požaduje, aby odvolací soud doplnil dokazování o legitimitu a přiměřenost konání svědka [REDAKCE] a zároveň s tím objasnil okolnosti, z nichž lze dovodit důvody i čas, v jakém se tento svědek domáhal schůzky s ní a jaká měla být v daném scénáři její role. Je tak na místě doplnit dokazování výsledkem svědka [REDAKCE] a to i o konkrétní specifikaci jeho tvrzení o údajné manipulaci s volebními hlasy již před osmi lety a doložení spojitosti s její osobou.

Následně navrhuje zrušit napadený rozsudek v celém rozsahu podle § 258 odst. 1 písm. a), b) tr. ř. a obžaloby ji podle § 226 písm. a) tr. ř. zprostit, popřípadě věc vrátit soudu prvního stupně.

Krajský soud v Ústí nad Labem přezkoumal z podnětu podaných odvolání zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim přicházelo, načež dospěl k následujícím závěrům.

V řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo, byla dodržena ustanovení trestního řádu, včetně těch, jimiž bylo zabezpečeno právo obžalovaných na obhajobu. Řízení předcházející napadenému rozsudku nevykazuje procesní vady, na které by bylo nutno reagovat postupem podle

§ 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.

Odvolací soud shledal, že soud prvního stupně provedl dokazování způsobem a v rozsahu předpokládaným v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., když postupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a při svém rozhodování z takto zjištěného stavu vycházel. Ve vztahu k významným skutkovým okolnostem prvostupňový soud podle § 2 odst. 6 tr. ř. v souladu s procesní zásadou volného hodnocení důkazů provedené důkazy náležitě zhodnotil na podkladě svého vnitřního přesvědčení, které bylo založeno na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i ve vzájemném souhrnu. Soud prvního stupně rovněž v odůvodnění rozsudku stručně osvětlil právní kvalifikaci jednání obžalovaných, načež věnoval dostatek pozornosti otázce trestu, který obžalovaným uložil. Odůvodnění napadeného rozsudku odpovídá ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř.

Přes námitky obžalovaných soud prvního stupně nikterak nepochybil, pokud vzal za základ svých skutkových závěrů audionahrávky o průběhu schůzek uskutečněných dne 15. 8. 2014 s obžalovaným [REDAKCE] a dne 19. 8. 2014 s obžalovaným [REDAKCE] a s obžalovanou [REDAKCE] pořízené svědkem [REDAKCE]. Z těchto nahrávek je zcela zřejmé, že v průběhu těchto schůzek byla opakovaně řešena otázka nadcházejících voleb do zastupitelstva Statutárního města Mostu. Jak jasně vyplývá z nahrávky o průběhu schůzky ze dne 15. 8. 2014, tak obžalovaný [REDAKCE] zcela konkrétně hovořil o možnosti ovlivnění nadcházejících voleb. Je možno zmínit, že v průběhu této schůzky výslovně požadoval: „*ať si volí cikáni Mostečany, ale ať dávají kroužky, tam kam potřebujeme my*“. Rovněž je z předmětné nahrávky zřejmé, že to byl obžalovaný [REDAKCE] kdo vyvinul snahu zprostředkovat kontakt [REDAKCE] s obžalovanou [REDAKCE] („*Vás nakontaktuji na [REDAKCE] a ona Vám vysvětlí, jak se to kroužkuje*“). Z nahrávky je dále nepochybné, že v průběhu schůzky byl řešen i konkrétní možný způsob vhodný k ovlivnění voleb. Obžalovaný [REDAKCE] zjišťoval, jak fakticky bude možné zajistit, aby jednotliví voliči skutečně volili obžalovanou [REDAKCE] („*my vybereme před volbama ostatní lístky, roztrháme, ať máme jistotu a zaškrtneme jim do sami?*“). Bez významu není ani skutečnost, že v průběhu schůzky se obžalovaný [REDAKCE] mj. opakovaně zmiňuje o nedůvěře [REDAKCE] v [REDAKCE]

Co se týká druhé schůzky ze dne 19. 8. 2014, tak z audionahrávky je jasně zřejmé, že to byla obžalovaná [REDAKCE] kdo svedl téma hovoru na politiku. V průběhu hovoru [REDAKCE] obžalované ujišťoval, že si je stoprocentně jist, že celý Chánov udělá, co řekne, a to s tím, že již v minulosti byl při volbách schopen zajistit chybějící hlasy. V rámci této schůzky je zřejmé aktivní jednání obou obžalovaných za účelem ovlivnění nacházejících voleb. V daném směru je možno zmínit vyjádření obžalovaného [REDAKCE]: „*Já tam chci preferenční hlasy, na tom jsme domluvený, ať si volej ty vaše Mostečany, ale chceme preferenční hlasy*“. Z nahrávky je rovněž zřejmé, že poté svědek [REDAKCE] obžalované utvrdil v tom, že je schopen toto zajistit, načež byla řešena i otázka protiplnění. Podstatná je ta část nahrávky, kde obžalovaný [REDAKCE] prohlašuje: „*Musíme se domluvit, kolik na to bude potřeba*“. Obsah nahrávky zcela jasně vyvrací, že by obžalovaná [REDAKCE] byla pouze nějakým nezúčastněným pasivním pozorovatelem, přičemž v daném směru je možno poukázat na tu část nahrávky, kdy je za ovlivnění voleb přislíbeno uspořádání mejdanu ([REDAKCE] „*jeden mejdan*“ ..... [REDAKCE] „*Mejdan? Prachy na ruku ne?*“ ..... [REDAKCE]: „*Nevím, jak chcete, to je na Vás, já to ani nechci do ruky.*“ ..... [REDAKCE] „*Mejdan jó*“).

Obsah audionahrávek zcela jasně dokládá skutkový závěr učiněný soudem prvního stupně, přičemž tento důkaz nezůstává osamocen, ale je v podstatných bodech v souladu s výpovědí svědka [REDAKCE]. Tento opakovaně potvrdil, že nahrál průběh schůzek, při kterých byla s obžalovanými řešena otázka ovlivnění voleb za uspořádání oslavy. Byť svědek [REDAKCE] v rámci svých jednotlivých procesně použitelných výpovědí dílem popisoval děj odlišně, tak ve stěžejních bodech byla jeho výpověď konsistentní a zapadající do kontextu provedeného dokazování. Navíc jeho výpověď je v souladu s vyjádřením [REDAKCE] který v úředním záznamu o podaném vysvětlení potvrdil výpověď [REDAKCE] v tom směru, že tomuto poskytl nahrávací zařízení. Pominout nelze ani výpověď obžalovaného [REDAKCE], který spáchání trestné činnosti připustil. Již v přípravném řízení popsal průběh schůzek s [REDAKCE] s tím, že zprostředkoval i schůzku s obžalovanou [REDAKCE]. Uvedl, že během těchto schůzek řešili věci ohledně voleb, neboť mu [REDAKCE] nabízel, že by mohl zajistit, že by obyvatelé Chánova volili [REDAKCE], přičemž se též řešil večírek pro obyvatele Chanova.

Projednávali i způsob označování preferenčních hlasů, když tuto možnost mu nabídl [REDAKCE], a tak jej o to požádal, jelikož si neuvědomil možné důsledky. Realizaci uvedených schůzek dokládá též úřední záznam o podaném vysvětlení [REDAKCE] který potvrdil, že byl přítomen na schůzce obžalovaného [REDAKCE] s [REDAKCE], avšak nevybavil si, že by se v průběhu schůzky jednalo o nějakém ovlivňování voleb. Potvrdil však, že následovala další schůzka již i za účasti obžalované [REDAKCE] která chtěla udělat v Chánově nějaký večírek, ale jaký a proč neví.

Stěžejní odvolací námitkou obžalovaných je otázka procesní použitelnosti zvukových záznamů opatřených [REDAKCE]. Lze souhlasit s obžalovaným [REDAKCE] že [REDAKCE] tím, že bez souhlasu a vědomí obžalovaných nahrávky pořídil, zasáhl do práva na jejich soukromí zakotveného v čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu čl. 7 a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Odvolací soud však na základě níže uvedených skutečností dospěl k závěru, že předmětné audionahrávky jsou procesně použitelným důkazem, byť dílem z jiných důvodů, než shledal soud prvního stupně.

Není pochyb o tom, že nahrávky schůzek byly pořízeny svědkem [REDAKCE] tedy soukromou osobou. Trestní řád sice obsahuje vlastní úpravu odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, která je však závazná toliko pro orgány činné v trestním řízení a nedopadá přes námitky obžalovaných na daný případ. Ustanovení § 88 tr. ř. se zde tedy neuplatní, a to ani analogicky. Skutečnost, že záznamy nebyly pořízeny orgány činnými v trestním řízení však *a priori* nevylučuje jejich použitelnost jako důkazu v trestním řízení, a to s ohledem na obecné ustanovení § 89 odst. 2 tr. ř., podle něhož může za důkaz sloužit vše, co může přispět k objasnění věci.

V trestních řízeních zásadně nelze s ohledem na ustanovení § 89 odst. 2 tr. ř. vyloučit možnost, aby byl k důkazu použit i zvukový záznam, který byl pořízen soukromou osobou bez souhlasu osob, jejichž hlas je zaznamenán. I přesto, že v trestních řízeních je dán obecný zájem na ochraně společnosti před trestnými činy a na tom, aby takové činy byly zjištěny a potrestány, je vždy věcí konkrétního trestního řízení, jak bude posouzena otázka, zda záznam hlasového projevu druhé osoby pořízený bez jejího vědomí, je v daném případě použitelný jako důkaz.

K omezení základních práv a svobod může dojít v případě jejich vzájemné kolize. Základní právo na ochranu soukromí může kromě jiného být omezeno v zájmu ochrany demokratické společnosti, případně v zájmu ústavně zaručených základních práv a svobod jiných. Základním kritériem, jež má vést k rozhodnutí o použitelnosti či nepoužitelnosti záznamu rozhovorů pořízených soukromou osobou bez vědomí nahrávané osoby jako důkazu v příslušném řízení, je poměrování chráněných práv a zájmů, které se v této sféře potkávají.

Použití zvukového záznamu, pořízeného soukromou osobou i bez souhlasu ostatních účastníků takového jednání, tedy přípustnost takového důkazu, je nezbytné vždy posuzovat s ohledem na respektování práva na soukromí zakotveného v čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu čl. 7 a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. 5 Tdo 459/2007). Významnou okolností v takových případech je i to, zda takový důkaz stojí v konkrétní věci osamocen v rámci hodnocení otázky viny pachatele, anebo má soud k dispozici jiné důkazy, které nasvědčují důvodnosti obvinění.

V dané věci je s ohledem na závažnost jednání obžalovaných při posouzení proporcionality zřejmé, že mezi právem na soukromí obžalovaných výrazně převažuje veřejný zájem na odhalení jejich trestné činnosti, neboť tuto směřovali vůči jednomu ze základních principů právního státu. Protiprávní jednání obžalovaných ve svém důsledku mohlo zpochybnit výsledky voleb a tyto by tak nebyly projevem skutečné vůle voličů. Je třeba si uvědomit, že volby jsou nosným pilířem demokratického politického systému, přičemž obžalovaní vedeni cílem nezákonně ovlivnit výsledky voleb, porušili zájem na řádném výkonu volebního práva realizovaného jednotlivými voliči. Význam voleb v demokratické společnosti a z něho vyplývající presumpce jejich ústavnosti a zákonnosti je stěžejní a v daném případě převažuje nad právem obžalovaných na soukromí. Zvukové záznamy pak nejsou ani osamoceným usvědčujícím důkazem, neboť soud prvního stupně měl k dispozici i důkazy jiné, a to především svědectví [REDAKCE] či výpověď obžalovaného [REDAKCE] z přípravného řízení.

Pochybovat pak přes námitky obžalovaných nelze rovněž o autenticitě a obsahu audionahrávek. Nic nenasvědčuje tomu, že s jejich obsahem bylo



jakkoliv manipulováno. Nahrávky zaznamenávají bez jakéhokoliv narušení toku hovoru průběh realizovaných schůzek, přičemž obsahují i okamžiky krátce před schůzkou a okamžiky po ní následující. Navíc sám obžalovaný [REDACTED] ve své výpovědi v přípravném řízení potvrdil, že se na schůzkách hovořilo o nadcházejících volbách a možnost ovlivnění voleb ve prospěch [REDACTED] [REDACTED] přičemž se řešil večírek pro obyvatele Chánova. Rovněž potvrdil, že byl projednáván i způsob označování preferenčních hlasů (tedy tzv. kroužkování).

S obžalovanými lze souhlasit v tom, že jednání [REDACTED] mohlo být vedeno i jinou motivací, než kterou zmiňuje ve své výpovědi. Z obsahu nahrávek vyplývá, že svědek [REDACTED] nebyl jen nezainteresovaným účastníkem schůzek, naopak, sám více než ochotně s obžalovanými o možnosti ovlivnění voleb hovořil, řešil tuto možnost, a to včetně otázky protiplnění. Důkazy provedené v hlavním líčení tak naznačují i možnou trestní odpovědnost svědka [REDACTED], k čemuž je však třeba uvést, že soud není tím orgánem, který trestní stíhání zahajuje, toto je v kompetenci orgánů činných v přípravném trestním řízení.

Ani skutečnost, že svědek [REDACTED] na spáchání posuzované trestné činnosti takto participoval, však ve svém důsledku nikterak nestírá trestněprávní odpovědnost obžalovaných [REDACTED] a [REDACTED]. Ať už totiž byla motivace svědka [REDACTED] jakákoliv, nemění to ničeho na závěru, že obžalovaní jednali s cílem za úplatu (tedy oslavu) ovlivnit jednotlivé voliče v Chánově ve prospěch [REDACTED]

Obžalovanými namítaná skutečnost, že k plánované oslavě nedošlo a nahrávky vyšly najevo až po volbách, je v podstatě bez významu, neboť skutková podstata byla naplněna již v okamžiku, když obžalovaní přislíbili plnění majetkového charakteru, které bylo podmíněno ovlivněním jednotlivých voličů v souvislosti s výkonem jejich volebního práva.

Vzhledem ke skutečnosti, že odvolací soud shledal skutková zjištění soudu prvního stupně za úplná a správná, zamítl jako nadbytečné důkazy na doplnění dokazování učiněné v odvolacím řízení. Výsledky svědků [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

██████████, ██████████ a ██████████ nemohou k věci přinést žádné nové relevantní skutečnosti, na základě kterých by mohl být učiněn skutkový závěr zvrácen. Vyjma ██████████ nikdo další z jmenovaných na schůzkách nebyl, přičemž co se týká ██████████, tak tento již k věci podal vysvětlení v přípravném řízení, když předmětný úřední záznam byl při splnění podmínek daných § 211 odst. 6 tr. ř. v hlavním líčení přečten. Obdobně pak byl přečten i úřední záznam o podaném vysvětlení ██████████. Obsah obou těchto úředních záznamů je k věci dostatečně vypovídající. S ohledem na to, že odvolací soud ze shora uvedených důvodů nepochybuje ani o autentičnosti pořízených audionahrávek, shledal jako nadbytečným též návrh na zpracování znaleckého posudku Kriminalistickým ústavem v Praze za účelem analýzy dat zvukových nahrávek.

Spolehlivě zjištěné a prokázané jednání obžalovaných bylo prvostupňovým soudem po právní stránce také správně posouzeno. Bylo bezpochyby prokázáno, že obžalovaní jednali vedeni společným cílem ovlivnit nadcházející volby do zastupitelstva Statutárního města Most, když za zajištění preferenčních hlasů pro ██████████ přislíbili pro tyto voliče prostřednictvím ██████████ uspořádat „mejdán“, čímž naplnili jak po objektivní, tak i subjektivní stránce skutkovou podstatu přečinu maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá tr. zákoníku, neboť v souvislosti s výkonem volebního práva v rozporu s nezávislým vyjádřením vůle jinému a pro jiného slíbili majetkový prospěch. Poskytnutí bezplatné oslavy, jakožto formy plnění, bylo podmíněno poskytnutím preferenčních hlasů jednotlivých voličů. Obžalovaní jednali zcela cíleně a vědomě, tedy bezesporu v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Nelze se ztotožnit ani s námitkou, že jednání obžalovaných není společensky škodlivé. Jak již bylo shora uvedeno, obžalovaní své jednání směřovali vůči jednomu ze základních pilířů právního státu. Vedeni snahou nezákonně ovlivnit výsledky voleb, porušili zájem na řádném výkonu volebního práva realizovaného jednotlivými voliči. Z provedeného dokazování vyplynulo, že schůzka s ██████████ nebyla nijak náhodná, což svědčí pro závěr, že jednali s rozmyslem. Obžalovaní jsou osobami s dostatečnými životními zkušenostmi, orientujícími se v regionální politice, přesto mimořádně závažně selhali, když se ve spolupachatelství snažili nezákonně zajistit pro ██████████

volební zisk. Za dané situace nelze přisvědčit tomu, že by jejich jednání nebylo ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku škodlivé a postačovala by sankce dle jiných odvětví práva. Vzhledem k vysoké škodlivosti jejich jednání je již naopak na místě aplikovat postih v trestněprávní rovině.

Důvodným bylo nicméně shledáno odvolání obžalovaných ve vztahu k výroku o trestu. Je nutno souhlasit s prvostupňovým soudem v závěru, že je na místě uložení výchovného trestu. Ztotožnit se však nelze s tím, že na obžalované by bylo nutno působit nejprísnějším druhem trestu, tedy trestem odnětí svobody, byť podmíněně odloženým. Obžalovaným sice přitěžuje, že se trestné činnosti dopustili ve spolupachatelství, avšak nelze oproti tomu pominout celou řadu okolností polehčujících, tedy především skutečnost, že oba jsou osobami doposud soudně netrestanými, které dlouhodobě vedou řádný život a spáchání nyní posuzované trestné činnosti je toliko zcela ojedinělým vybočením z jeho mezí. Veden těmito úvahami odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek částečně zrušil, a to toliko ve výroku o trestech ohledně obou obžalovaných a při splnění podmínek uvedených v § 259 odst. 3 tr. ř. sám ve věci rozhodl, přičemž za daným účelem obžalované ve veřejném zasedání podrobně vyslechl k jejich osobním, majetkovým a výdělkovým poměrům. Z aktuálního opisu rejstříku trestů současně odvolací soud ověřil, že oproti řízení před soudem prvního stupně nedošlo k žádné změně, tj. obžalovaní nebyli v mezidobí odsouzeni pro jakýkoli trestný čin.

Odvolacím soudem byly shledány podmínky pro uložení alternativního trestu, tedy trestu peněžitého. Tento byl obžalovaným uložen podle § 351 tr. zákoníku, za použití § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, a to každému v celkové výměře 50.000,- Kč, která sestává z 50 denních sazeb, přičemž denní sazba činí částku 1.000,- Kč. Odvolací soud vycházel z toho, že obžalovaná [REDAKCE] nemá žádné vyživovací povinnosti, pobírá měsíčně starobní důchod ve výši 27.500,- Kč a odměnu za výkon funkce člena zastupitele obce v částce 1.500,- Kč. Vlastní byt a zánovní automobil. Žije s manželem, který je též starobním důchodcem. Obžalovaný [REDAKCE] má jednu vyživovací povinnost, je zaměstnán u zahraniční firmy s příjmem 20.000,- Kč až 30.000,- Kč čistého měsíčně. Vlastní chatu, rodinný domek a motocykl Ducati. Výše jedné denní sazby v částce 1.000,- Kč reflektuje osobní a majetkové pověry obžalovaných, přičemž je možnostech i schopnostech obžalovaných ji uhradit. Počet denních sazeb byl uložen v počtu 50 (v sazbě od 20 – 730 denních sazeb, § 68 odst. 1 tr. zákoníku), tedy při spodní hranici, přičemž při stanovení tohoto počtu byla vzata výrazně

v potaz dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaných a vedení řádného života. Trest je ukládán ryze jako výchovný, kdy odvolací soud nepochybuje o tom, že se v tomto případě jednalo o ojedinělé selhání a první výraznější konflikt se zákonem a v důsledku toho nebylo nutno přikročit ke stanovení důraznějšího postihu.

Současně odvolací soud každému z obžalovaných ve smyslu § 69 odst. 1 tr. zákoníku pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanovil náhradní trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, tedy při samé spodní hranici zákonného rozpětí zakotveného v ustanovení § 69 odst. 1 tr. zákoníku, dle kterého může náhradní trest odnětí svobody činit až čtyři roky. Náhradní trest odnětí svobody byl uložen v poloviční výměře vůči trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, uložený obžalovaným soudem prvního stupně. V souhrnu se tak bezesporu jedná o zmírnění uloženého trestu, tedy změnu učiněnou ve prospěch obžalovaných.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** dalšího řádného opravného prostředku.

Je však proti němu přípustné **d o v o l á n í**, které mohou podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného a obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je v dovolání povinen uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

**Náklady trestního řízení o zcela bezvysledně podaném dovolání činí 10.000,- Kč.**

V Ústí nad Labem dne 25. dubna 2017

**JUDr. Jana Kurešová v.r.**  
předsedkyně senátu

vypracovala soudkyně  
**Mgr. Ladislava Šafránková v.r.**

Za správnost vyhotovení:  
Jana Kůstková

**Jana**  
**Kůstková**

Digitálně podepsal  
Jana Kůstková  
Datum: 2017.09.18  
09:59:40 +02'00'